

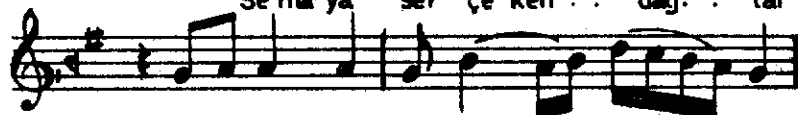
SOFYAN

RAST

KEN'AN RIFÂİ

Garib a va re bi . . . ça . . . re
Se ma ya ser çe ken . . . dağ . . . lar

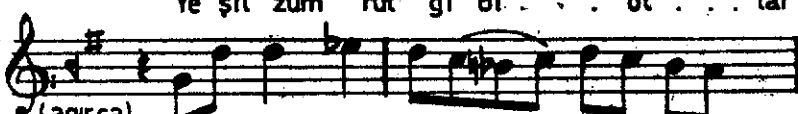
A ra dim der di me . . . ça . . . re
Su lar yar yar a kıp . . . çağ . . . lar

O dem bil mem ki ne . . . ol . . . dum
Ne hoş bu dil rü ba . . . es . . . her

Gü zel bir yer de bu . . . lun . . . dum
Ye şil züm rüt gl bi . . . ot . . . lar

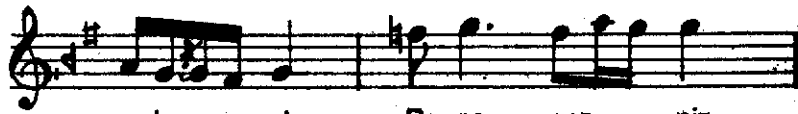

(acırcıca)

De dim ki bağ ri m . . . yak . . .

di . . . Be ni yal nız ne bi . . .

rak . . . di Ba na sen . . . siz

ci han . . . zın . . .

dan . . . Be ni vas lın

 İsmail Koral

e der . . . han . . . dan

Garib âvâre biçâre
Arâdım derdimê çâre
O dem bilmem ki nê oldum
Güzel bir yerde bûlundum
Semâyâ ser çeken dağlar
Sular yar yar akıp çağlar
Ne hoş bir dîlrübâ ezhar
Yeşil zümriid gibi otlar

Asırdîdê ağaçlar çok
Ötüşen kuşlarâ had yok
Çıkıp bir dâğa fert lerzan
Arâdım neredir cânan
Rebâbî ben elê aldım
Hayâl-i aşkimâ daldım
Hazin bir beste tutturdum
Benî bânâ unutturdum

Dedim ki bağırmı yaktın
Benî yalnız ne bıraktın
Banâ sensiz cihan zindan
Benî vaslın eder handan
Güzel yârim banâ söyle
Niçin yaktın benî böyle
Gurubdaydî güneş bû an
İçindê sevgilim cânan

Güneşden dağa süzüldü
Banâ güldü hemen güldü
Rebâb-i cânâ dökündü
Benim fermânım okundu
Dedî sen nerdesin dilber
Arârim ben seni her yer
Benî dâvet ederdin sen
Eşim gel aşka derdin sen

Tenim aşkınla virandır
Hayâlin rûhumâ candır
Yanıl bir dem görüp kendin
Banâ gel ah sanıp kendin
Ne hayret ô banâ meftun
Benim aşkim onâ efzun
Ne oldum bilmedim bir dem
Sarıldık biz bizê hemdem

Dedik birden elâ kimsin
Cevab birden verildi sen
Taayyünden verip nişan
Dedim ben Yûsuf ü Ken'an
Dedim yâ sen de ver burhan
Dedî ben dâ Cenân-i can
Nihâyet kalmadı siz biz
Bir olduk aşka daldık biz